

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XXVI [i. e. XXVII] Hoc quide[m] fieri debere concedimus, ne simul multi loquantur etiam si omnes eande[m] loquendi potestatem habeant Nam & Paulus erat dux uerbi, Act, 14. quo loquente Barnabas ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

De sacra sacerdotij defensione cōtra Luth. XXXVII.

pecuniā domini sui abscondere, & reos esse damnationis. O bone frater, uno uerbo Christus te liberat ab hac quærela. Vi de euangelium quod dicit sic, Vocatis seruis tradidit illis bona sua, uocatis inquit. Quis autē te uocauit? Expecta uocantem. Interim esto securus, Imo si esēs sapientior ipso Solomone & Daniele tamen nisi uoceris, plus q̄ infernū fuge, ne uerbū effundas. Si tui eguerit uocabit te, si nō uocabit, nō te rumperet scientia tua. Hæc Lutherus.

Nemo igitur, etiam Lutheri sententia, ius habet docendi, priusq̄ uocetur. Id quod fusius axiomate sexto monstraui^{us} Simplices idis
 Q. si doctis & eruditis id non liceat, quanto minus indoctis? otæ poti⁹ exē
 quales in toto christiano grege non est dubiū quin sint innu^{er} plo q̄ uerbo
 meri. Non hortatur itaq; Petrus illis uerbis nnumquēq; chri^{stianum} docebunt.
 stianum, ut publice doceat euangeliū Christi, sed uita potius
 & conuersatione Christū annunciet, quemadmodū & subdit
 continenter, Conuersationē (inquit) uestrā habete honestam I. Petri. 2.
 inter gentes, ut in hoc quod obtreçant uobis quasi maleficis
 ex bonis operibus æstimantes uos, glorificent deum in die ui
 sitationis. Et istud certe est annunciare uirtutes eius, qui de te
 nebris eos uocauit in admirabile lumen suū. Nihil ergo locus
 ille Petri Luthero suffragatur.

XXVI

¶ Hoc quidē fieri debere concedimus, ne simul multi lo
 quantur etiam si omnes eandē loquendi potestatem habeant
 Nam & Paulus erat dux uerbi, Act. 14. quo loquente Barna
 bastacebat. Sed nunquid ideo Barnabæ non erat ius & neces
 sitas loquendi?

Quāq; Barnabæ fuerat ius & potestas docendi, nimirū q̄
 is a spiritu sancto segregatus in id ministerij fuerat una cū Pau^{lo} Acto. 13.
 lo, non tamen oportet ut singuli christiani, qui nec ita missi,
 sunt, nec docendi gratiam acceperunt, ius habeant & docen
 di potestatem.

Oportet inquā iuxta apostolū. 1. Corinth. 14. omnia hone
 ste & secundū ordinem fieri in nobis. Sed per hoc æqualitas
 ministerij non tollitur, imo confirmatur. Ideo em̄ necessarius
 est ordo loquendi, quod omnes potestatem habent loquendi
 Si em̄ unus tantum haberet potestatem loquendi, quid de or

K

CONGRESSVS TERTIVS

et dīne necesse esset prācipere?

Ordinē loquēdi Paulus fieri uoluit ubi plures essent docto-
res & prophetæ, quēadmodū in magnis oppidis cōmuniter
erant, pręsertim Corinthi, q̄ fuit Achaia metropolis & em-
poriū totius Asiae celeberrimū. At illud neutiq̄ efficit, ut sin-
XXVIII guli oppidanorū parem haberent docendi potestātē.

¶ Sed uideamus eum locum apostoli totum, qui papistica
“mendatia, de iure docendi & maiori potissimis fulminib⁹
“conterit, dicit itaq̄. Siue lingua quis loquitur, secundum du-
“os, aut ut multū, tres, & per partes, & unus interpretet. Qui
“si non fuerit interpret, tacet in ecclesia, sibi autem loquatur &
“deo. Prophetæ autem duo aut tres dicant & ceteri dijudicēt.
“Quod si alij sedēti reuelatum fuerit, prior taceat. Potestis em̄
“omnes per singulos prophetare, ut omnes discant & omnes
“exhortentur. Hæc Paulus.

Is locus fulmen quoddā potissimū Luthero uidetur, & ex
parte credo, quū ipsum prorsus excæcauerit, ne queat cerne-
re ueritatem. Nam satis dilucide superius ostendit Paulus, nō
I. Cor. jz omnium esse docere aut prophetare. Num omnes (inquit) a-
postoli? Num omnes prophetæ? Num omnes doctores? At
essent profecto singuli doctores, si ius & potestatem haberēt
docēdi. Sed ut donemus hoc Luthero, ius eos habere docēdi,
palam est tamen eos haud aliter id habere q̄ quum indoctus
Corinthij qui quispiam cathedræ præficatur, is utiq̄ docendi ius habet, ue-
dā indocti fu runtamen quum ipse doctrinæ sit expers, palam est eum do-
erunt, cere non posse. Tales autem plariq̄ fuerant inter ipsos Co-
rinthios. Quam rem & Paulus eiusdem epistolæ cap. 3. lucu-
lenter aperit inquit. Et ego fratres non potui loqui uobis
ut spiritualibus, sed loquendum fuit ut carnalibus, ut infanti-
bus in CHRISTO lactis potu uos alui, & non cibo. Non
dum enim poteratis, sed nec nunc quidem adhuc potestis. Ec-
ce quales erant complures Corinthiorum, utiq̄ carnales &
infantes in CHRISTO, qui necdum fuerant alendi. Et
hos tamen LV THERVS impudenter contendit alios
docere potuisse, quum ipsi nondum ualuerint percipere quæ
docerentur.